

Nar siden forelagt for dette Thing. Da fremsatte man det samme Gaab, men det har viist sig i disse 6 Nar, at dette Gaab er forsvaeret. Jeg tror derfor ikke, at det med Hætte kan siges, at der skulde være nogen Grund til ikke at fremkomme med Lovforslaget nu. Idet jeg anbefaler Lovforslaget til Thingets Velvillie og til en indgaaende og frugtbringende Forhandling, haaber jeg, at man ikke skal sige til Sæmændene: I kunne vente 20 Nar endnu, selv om I ogsaa fremsætte Eders Ønsker nok saa indtrængende. Jeg vil haabe, at man ikke skal afvise det billige og hensynskulde Krav, som Sæmændene stiller til den danske Rigsdag.

Formanden (Berg); Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelede.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme) forelægger Forslag til Lov sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetsslaan i faste Eiendomme.

Forslagsstilleren (Bluhme): Det lille Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, har jeg kaldt for Forslag til Lov sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetsslaan i faste Eiendomme. Jeg antager, at de to Paragrafers Indhold ville tale for sig selv, nemlig § 1: „I Tiden fra 11te December 1886 indtil 1ste Juli 1889 ophæves Stempelafgiften af Obligationer, udstedte med Pant i faste Eiendomme“, og § 2: „For samme Tidsrum ophæves alle Thinglæsningsgebyrer for de samme Obligationer“. Det er altsaa kun en midlertidig Ophevelse af Afgiften, og Lovforslaget synes maaskee mere en nødvendig Følge af selve Konverteringen. Det blev jo af Finantsministeren udtalt som en vigtig Fordel, der formentlig vilde opnaas ved Statsgjældens Konvertering, at det nødvendig vilde medføre en Nedgang i Rentefoden for Prioritetsslaan i faste Eiendomme, en Virkning, der vilde være af overordentlig stor Betydning nu i Dieblisset, da det fra alle Sider anerkjendes, at der trænges til Hjælp og Støtte for Jordbruget. Men hvis det virkelig skulde naas, at Prioritetsslaans Rentefoden for Ublaan i faste Eiendomme skulde gaa ned, synes det urimeligt, at Staten kommer til Jordbrugerne og siger: Ganske vist er det vort Ønske, at I skulle naae det Maal, men forinden I kunne have den Nytte af Konverteringsloven, for-

lange vi, at I komme og afgive en Stat til Staten. Det er forbunden med tilstrækkelig store Vanskeligheder i Forveien at faae en saadan Sag arrangeret; der følger betydelige Udgifter med, og i hvert Fald er det urimeligt, finder jeg, at Statskassen, som først tjener $\frac{1}{2}$ Million aarlig ved Konverteringen, yderligere skal have en Statteindtægt af den Mulighed, at Jordbrugeren kan faae sine Penge billigere. Det synes saa meget mere urimeligt, at Staten vil fordrø en saadan Afgift, som det, der her er Tale om, netop er Laan, af hvilke alle Vedkommende en Gang tidligere have betalt Skat til Staten, saa at det kun bliver en gjentagen Ydelse til Staten af de en Gang optagne Laan. Da Forslaget fra min Side kun er ment at skulle gjælde midlertidig, haaber jeg ikke, at det fra Finantsministerens Side vil møde nogen Vanskelighed, saa meget mere, som han ofte har udtalt, at han ønskede at gjøre, hvad der fra Statens Side kan gjøres, for i Nutiden at hjælpe paa Landbruget. Med Hensyn til Tiden, som jeg har indført i Lovforslaget, nemlig den 11te December 1886 til 1ste Juli 1889, beror disse Datoer selvfølgelig paa et vilkaarligt Skjøn. Min første Tanke, da jeg indgav Forslaget til Loven, var den, at man muligvis fra alle Sider vilde vise sin Interesse for, at Loven kunde blive saa hurtig færdig, at de saa, for hvem det er lykkes at faae konverteret i dette Nar, allerede nu kunde faae Nytte af Loven, hvis den gik igjennem. Der er jo ikke stor Udsigt til, at det nu vil kunne lykkes at faae den gennemført saa tidligt; de fleste Konverteringer maa vel ogsaa antages at falde næste Nar, og tilbagevirkende Kraft tør man vel næppe haabe, at Finantsministeren vil give Lovforslaget. Hvis han imidlertid skulde gaa ind derpaa, kunde man jo give det en forandret Dato, og i saa Tilfælde vilde det vel være naturligt at datere det fra den Dag, Konverteringsloven blev vedtagen. Med Hensyn til Variigheden kan der jo blive Disput om, hvor længe selve denne midlertidige Lov burde udstrækkes. Jeg antager, at om $2\frac{1}{2}$ Nar maa man formode, at de Konverteringer, der paa Grund af Statsgjældens Konvertering kunne finde Sted ved Prioritetsforholdene i Landeiendomme, nogenlunde kunne være tilendebragte; men det kan jo ogsaa gjøres til Gjenstand for Forhandling. Med Hensyn til selve Lovens Titel burde den jo efter Reglerne have indeholdt en Antydning af selve Lovens Indhold, altsaa have henvist til, at det kun er en midlertidig Ophevelse af Stempelafgiften, der foreslaas.